

Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság
1.Pf. 20.311/2019/7. szám

A Pécsi Törvényszék _____
helyettesítési meghatalmazottja a _____
_____.) által képviselt **Lombard Lízing Zrt.** 6722 Szeged, Tisza Lajos
körút 85-87. szám alatti székhelyű felperesnek – a Dr. Csuka Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Csuka
Zoltán ügyvéd, 7400 Kaposvár, Csokonai u. 2.) által képviselt
_____.ti lakos) alperes ellen 1.358.360,-Ft és járulékai megfizetése iránt
indított perében a Mohácsi Járásbíróság 2019. május 22. napján kelt 3.P.20.325/2018/24. számú
ítélete ellen a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) nap alatt 88.000,-
(nyolcvannyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül
fizessen meg az alperesnek 300.000,-Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének
megváltoztatását, és kereseti kérelmének teljesítését, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság
ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára
történő utasítását, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást
kiegészíti azzal, hogy a felperes Üzletszabályzatának I.24 pontja szerint „Mértékadó árfolyam: A
mértékadó devizanem vételi árfolyama az egyedi kölcsönszerződés létrejötte napján.”; mellőzi
továbbá az elsőfokú ítélet jogi indokai közül a felek közti elszámolással kapcsolatos érvelést.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.
törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdése szerinti korlátok között gyakorolhatja, a (2)-(4) bekezdésben
foglalt eltéréssel; annak kereteit a fellebbezés Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban
meghatározottak tartalma, a csatlakozó fellebbezés és ellenkérelem szabják meg. A felperes

Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság

1.Pf. 20.311/2019/7. szám

2

fellebbezésében a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369.§ (1) és (3) bekezdés a)-d) pontjaiban jelölte meg, azaz egyaránt kérte az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét és az ítélet anyagi jognak való megfelelését felülbírálni.

Az eljárás szabályszerűtlensége körében a felek közti elszámolást sérelmezte, azt egyrészt érthetetlennek, helytelennek tartotta, másrészt kifogásolta, hogy az anyagi pervezetés körében nem hívta fel az alperest a megfelelő elszámolás elkészítésére.

Az elsőfokú bíróság az alperes ellenkérelmét, melyben – többek között – a szerződés teljes érvénytelenségére hivatkozott az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás hiánya miatt, a felperes részére megküldte, válasziratában arra hivatkozott, hogy az ÜSZ I.17., 22., 23., 24., 25. és V/6.b. pontok együttes értelmezéséből állapítható meg, hogy a kölcsönszerződés árfolyamkockázattal jár, az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonását nem kérte.

Erre az elsőfokú bíróság őt ugyan nem hívta fel, azonban nem is volt kötelessége erre irányuló tájékoztatást nyújtani; az anyagi pervezetést ugyanis a bíróság a Pp. 237.§ (5) bekezdése alapján a felek kérelmének és jogállításának korlátain belül gyakorolhatja, a keresetváltoztatásra vagy másodlagos kereseti kérelem előterjesztésére szóló felhívás ezt a korlátot meghaladja.

Tekintettel arra, hogy a 2014. évi XL. törvény (DH2 törvény) 37.§ (1) bekezdése, figyelemmel a (2) bekezdésben írtakra is csak a keresetlevélre vonatkozik, az ellenkérelemben előterjesztett érvénytelenségi kifogásra nem, így nem volt szükséges az alperest sem felhívni a megfelelő elszámolás elkészítésére, a teljes érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása, a szerződés érvényessé nyilvánítása érdekében.

Nem sértett tehát eljárási szabályt az elsőfokú bíróság amikor az anyagi pervezetés körében a fenti felhívásokat elmulasztotta, de nem is kellett az elszámolást elvégeznie, a későbbiekben részletezett indokok szerint, ezért mellőzte az ezzel kapcsolatos jogi indokait a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság ítélete megfelel az anyagi jognak is. Helytállóan jutott ugyanis arra a következtetésre, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás nem felel meg az 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 203.§ (1), (6) és (7) bekezdéseinek, az Európai Unió Bírósága részéről több ügyben (pl. a C-26/13; C-51/17, stb.) megfogalmazott követelményeknek, mert az ÁSZF felperes által hivatkozott rendelkezései nem világosak és érthetőek, nem tűnik ki belőlük – még együttes értelmezésük alapján sem – hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. Figyelemmel kellett lenni továbbá arra is, az alperes szóban olyan tájékoztatást kapott, hogy a havi fix törlesztőrészlet esetén a törlesztőrészlet összege biztos, hogy semmilyen esetben sem változhat, független az árfolyamváltozástól, ezzel a kockázattal számolni az alperesnek nem kellett, a futamidő végén sem kell majd elszámolnia. Maga a hitelügyintéző sem gondolta, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, felső határa nincs.

Az Európai Unió Bírósága a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 209.§ (2) bekezdésével összhangban különösen a C-26/13.; C-186/16. és a C-51/17. számú ügyekben azt az álláspontját fejtette ki, hogy az adott ügyben annak eldöntése, hogy az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás tisztességes volt-e vagy sem, a bizonyítékok összességének értékelésén alapuló mérlegelési kérdés (a C-26/13. számú ítélet 74. pontja szerint a szerződéskötést övező körülmények összességének figyelembevételével kell megítélni a kockázatteltérítés megfelelését); nem

tekinthető a tájékoztatás megfelelőnek például akkor sem, ha a tájékoztatás tartalmát csak következtetni lehet több rendelkezés együttes értelmezésével.

A Kúria devizahiteles pereket vizsgáló Konzultációs Testülete az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési kikötések tisztességtelenségéről szóló 2019. április 10-i állásfoglalásában leszögezte, hogy az árfolyamkockázat – egyéb esetek mellett – akkor sem terheli a fogyasztót, ha a tájékoztatás tartalmát több rendelkezés együttes értelmezésével lehet csak kikövetkeztetni. Az Üzletszabályzat V.6. pontjában az alperes vállalta ugyan a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatot, azonban ennek a kockázatnak a konkrét tartalma sem az Üzletszabályzat I. fejezetének definíciókat rögzítő, sem pedig a XI. fejezetének fix devizakonstrukcióra vonatkozó rendelkezéseiből nem derül ki egyértelműen, a fogyasztó fizetési kötelezettségének a deviza alapú kölcsönzés lényegéből fakadó változását kifejezni hivatott kamatváltozás II. (Árfolyamváltás) I.25.b. pont pedig bonyolult és megtévesztésre lehetőséget adó szövegezésű. A fogyasztóval szemben azonban túlzottan magas elvárhatósági mércét nem lehet érvényesíteni, figyelemmel kell lenni arra, a felek között „információs egyensúlyhiány” áll fenn. Nem értékelhető a fogyasztó terhére, ha a tájékoztatást azért nem értette meg, mert a szöveg bonyolultsága miatt nem ismerhette fel az egyes rendelkezések összefüggéseit, jelentőségét. Főleg, ha a szóbeli tájékoztatás alapján alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, őt nem terheli.

Az egyedi kölcsönszerződés egyáltalán nem tartalmaz semmiféle tájékoztatást az árfolyamváltás kockázatáról, az ÜSZ. ezzel kapcsolatos rendelkezései nem világosak és érthetőek, a szóbeli tájékoztatás félrevezető, így a szerződés az rPtk. 209.§ (1) bekezdése és a 2/2014.PJE határozat szerint is tisztességtelen, s mint ilyen az rPtk.209/A.§ (2) bekezdése alapján semmis. Tekintettel arra, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezés a főszolgáltatás körébe tartozik, annak tisztességtelensége a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi.

A felperes keresetében a kölcsönszerződésből eredő igényt érvényesített. A bíróság ítéletében a keresettel érvényesített jogról határoz. A megalapozott érvénytelenségi kifogás alapján – az érvénytelenség jogkövetkezményének alkalmazása iránti kereseti kérelem hiányában – csak az érvénytelenség általános jogkövetkezménye vonható le, az hogy az ilyen ügyletre jogot alapítani nem lehet, a felek által célzott joghatások pedig nem érhetőek el. Mivel a felperes a szerződésből eredő kötelezettségek teljesítését sem kérheti, a keresetet el kellett utasítani.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés sikertelen volt, ezért a felperes viseli a saját költségein kívül a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes ügyvédje által felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított, áfát nem tartalmazó munkadíját.

Pécs, 2019. október 3.

Májerné dr. Bükkösi Diana s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hortobágyi Éva s.k.
bíró